

Arrest

nr. 45 942 van 5 juli 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS, loco advocaat G. SLEURS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 december 2009 en heeft zich op 28 december 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 17 maart 2010.

1.3. Op 29 maart 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en 21 jaar geleden geboren zijn in de stad Mosul. Toen u ongeveer tien jaar oud was, zou uw familie naar het dorp Faida in de buurt van Mosul zijn verhuisd (Centraal-Irak). U zou in Faida blijven wonen zijn tot aan uw vertrek uit Irak. U verklaarde niet naar school te zijn gegaan en zou in Faida als arbeider hebben gewerkt. Ongeveer vier maanden voor uw vertrek zou u op de luchthaven in Mosul beginnen werken zijn. U verklaarde tewerkgesteld te zijn geweest door een Amerikaans bedrijf en u zou verantwoordelijk zijn geweest voor het laden en lossen van goederen uit vrachtwagens. U verklaarde kort voor uw vertrek in Faida een dreigbrief te hebben ontvangen. In die brief zou u bedreigd zijn omwille van uw werk voor de Amerikanen. U zou uw werk op de luchthaven hebben stopgezet en besloten hebben Irak te ontvluchten.

Op 13 december 2009 zou u met een vrachtwagen uit Irak zijn vertrokken en via Turkije naar België zijn gekomen. U zou op 26 december 2009 in België zijn aangekomen. Op 28 december 2009 diende u een asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw asielaanvraag uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neerlegde. U wenst hiermee aan te tonen uit Faida in de provincie Mosul (Centraal-Irak) afkomstig te zijn. Dient te worden opgemerkt dat uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs ter authenticatie werden voorgelegd aan de Federale Politie, die oordeelde dat de door u neergelegde documenten vervalst zijn. De informatie waarop het Commissariaat-generaal (CGVS) zich hiervoor baseert, bevindt zich in het administratief dossier. Het neerleggen van valse identiteitsdocumenten (identiteitskaart en nationaliteitsbewijs) doet het CGVS besluiten dat u de Belgische autoriteiten doelbewust heeft tracht te misleiden om zodanig een verblijfsstatus te worden toegekend. Dit doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw asielaanvraag en ondermijnt dan ook uw algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u wel enige kennis heeft over de regio Faida, maar dat deze echter totaal ontoereikend is voor iemand die beweert sinds zijn tienerjaren in dit dorp te hebben gewoond. Rekening houdend met uw beperkte scholingsgraad blijkt u immers niet alleen vaak vage en onvolledige, maar ook foutieve antwoorden te geven op meerdere elementaire kennisvragen over de streek waar u, volgens uw verklaringen, ongeveer twaalf jaar zou hebben gewoond. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Zo beweerde u tijdens het gehoor voor het CGVS dat Domiz, Dohuk en Rachidiya (dat volgens u tot Mosul behoort) omliggende dorpen van Faida zijn. Eerder tijdens het interview verklaarde u dat Mosul (en Rachidiya) en Dohuk respectievelijk 40 en 50 minuten met de auto van het dorp Faida zijn verwijderd (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6 en p.9). Domiz zou volgens u 15 minuten van Faida verwijderd zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Rekening houdend met de ruime afstand tussen Faida en Dohuk en Mosul werd u de vraag gesteld naar dorpen die dichterbij Faida zijn gelegen. Uw antwoord als zouden er rond Faida geen andere dorpen zijn, is uitermate bevreemdend en stemt totaal niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uit deze informatie blijkt immers dat er zich vlakbij uw dorp verschillende dorpen bevinden. Het feit dat u behalve Domiz geen enkel ander dorp kan noemen in de nabijheid van Faida zet de geloofwaardigheid van uw verklaring in Faida te hebben gewoond serieus op de helling. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u regelmatig buiten uw dorp kwam. Zo zou u zich de laatste vier maanden voor uw vertrek uit Irak bijna dagelijks met de auto van Faida naar Mosul hebben verplaatst en verklaarde u in Mosul familie te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.5).

Bovendien dient hierbij vreemd genoeg te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd welke dorpen er langs de weg van Faida naar Mosul liggen. Uw antwoord als zou u geen andere dorpen hebben gezien, is uiterst merkwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uit informatie van het CGVS blijkt immers dat er langs de weg naar Mosul tal van dorpen zijn. Dat u van dergelijke eenvoudige gegevens uit uw onmiddellijke omgeving niet op de hoogte bent, doet ernstige vragen rijzen bij uw beweringen over uw afkomst.

Voorts bleek u weliswaar op de hoogte te zijn van het feit dat de dam van Mosul zich in de omgeving van Faida bevindt. Gevraagd of u kon uitleggen waar deze dam zich precies bevindt, bleef u uitermate vaag en raakte u niet verder dan te zeggen dat het aan de kant van Mosul is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Gevraagd verder naar de etnische groepen die in Faida woonachtig zijn, verklaarde u dat er alleen Koerden en Arabieren wonen. U blijkt met andere woorden niet op de hoogte te zijn van het feit dat er in Faida ook Christenen, Yezidi's, Turkmenen en andere minderheden wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Ook dit is gezien het belang van de etniciteit in deze regio uitermate bevreemdend.

U verklaarde voorts dat er in Faida en in de omgeving rond Faida geen bergen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Bovenstaande verklaring stemt totaal niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Het feit dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat Faida langs de flank van een berg ligt, is uitermate vreemd en laat weinig ruimte verder geloof te hechten aan uw verklaring van Faida afkomstig te zijn.

Voorts is het uitermate merkwaardig dat u totaal niets kon vertellen over de vestiging van vluchtelingen in de regio Faida sinds de regimewissel in 2003. Toen hiernaar werd gevraagd, beweerde u hiervan niets te hebben gehoord (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Verder bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat er zich in de buurt van Faida een militair kamp bevindt, maar bleek u niet op de hoogte te zijn van het feit dat dit kamp na de val in 2003 door vluchtelingen wordt bewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Evenmin bleek u op de hoogte van het feit dat de omgeving van Faida, en meerbepaald de Iraakse militaire basis, tijdens de Amerikaans/Koerdische invasie in maart 2003 werd gebombardeerd en er in april 2003 op Faida clusterbommen werden gegooid (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Voor iemand die op dat moment in de regio woonachtig was, kunnen bovenvermelde gebeurtenissen niet onopgemerkt zijn gebleven.

Alsook zei u dat er in Faida nooit Koerdische peshmerga's zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dit is echter foutief. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat Faida op 7 april 2003 door peshmerga's van de KDP (Koerdische Democratische Partij) werd ingenomen. Zij zouden de vlag van Saddam Hussein naar beneden hebben gehaald en foto's van Saddam Hussein vervangen hebben door foto's van Massoud Barzani. Uw verklaringen voor het CGVS als zouden sinds de val van het regime Arabieren de touwtjes in Faida in handen hebben, is dus niet correct (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

Verder is het opmerkelijk dat u geen enkele terroristische groepering in de regio Faida bij naam kon noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Rekening houdend met uw verklaring als zou u Irak zijn ontvlucht uit vrees voor terroristen, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst enkele namen kan geven van terroristische groepen die actief zijn in uw regio van herkomst.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat het uiterst merkwaardig is dat u niet één Koerdische partij in Irak bij naam kon noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Evenmin kende u de naam van de partij van Saddam Hussein (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Vervolgens verklaarde u dat jullie in Faida een televisie hadden. Gevraagd welke televisiezenders jullie konden ontvangen, moest u het antwoord eens te meer schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Bovenstaande opmerkingen laten weinig ruimte geloof te hechten aan uw verklaring van Faida in Centraal-Irak afkomstig te zijn. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het feit dat u ongeschoold bent geen afdoende verklaring biedt voor uw gebrekkige kennis betreffende uw regio van herkomst. Ook van een ongeschoold iemand kan enige kennis omtrent zijn dorp, zijn regio, de politieke situatie en de gebeurtenissen sinds de val van het regime in 2003 in zijn regio van herkomst verwacht worden.

Voorts werden u enkele vragen gesteld over Mosul en de luchthaven van Mosul waar u beweerde gedurende enkele maanden werkzaam te zijn geweest. Wederom opmerkelijk is dat u het antwoord schuldig moest blijven toen u werd gevraagd in welke wijk of welke regio de luchthaven in Mosul is gelegen. Toen u werd gevraagd de luchthaven in Mosul te situeren, raakte u niet verder dan te zeggen dat de luchthaven zich dichtbij Gazlani en een rivier bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Meer informatie over de ligging van de luchthaven in Mosul kon u niet geven. Van iemand die gedurende vier maanden dagelijks met de auto van Faida naar Mosul ging, kan verwacht worden dat hij hierover iets meer informatie kan verschaffen. Ook toen u werd gevraagd naar de naam van de rivier die door Mosul stroomt, antwoordde u dat deze rivier geen naam heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Bovenstaande verklaring is niet correct. Het feit dat u niet op de hoogte bent dat de rivier in Mosul 'Tigris' wordt genoemd is uitermate vreemd en doet wederom twijfels rijzen aan uw afkomst uit de provincie Mosul. Verder stemt uw verklaring als zouden er van de luchthaven van Mosul geen burgervluchten georganiseerd worden niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uit deze informatie blijkt dat er in de periode dat u op de luchthaven werkzaam zou zijn geweest (september-december 2009), in tegenstelling tot hetgeen u verklaarde, wel burgervluchten vanuit Mosul georganiseerd werden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u niet in staat bent om uzelf kort (uw leeftijd, uw naam) in het Arabisch voor te stellen (zie gehoorverslag CGVS, p.14-15). Dit is uiterst vreemd voor iemand die beweert gans zijn leven in Centraal-Irak te hebben gewoond, waar het Arabisch ten tijde van het regime van Saddam Hussein jarenlang de voertaal was.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Faida in de provincie Mosul (Centraal-Irak). Hierdoor kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u

dan ook niet worden toegekend. De manifeste bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde herkomst laat evenmin toe een correct beeld te vormen van uw verblijfplaatsen door de jaren heen en een eventuele verblijfsstatus in derde landen. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), onderneemt verzoeker een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing omtrent zijn vervalste identiteitsdocumenten en zijn ontoereikende kennis over Faïda te weerleggen of te verklaren. Verzoeker poneert dat de Commissaris-generaal niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan de bestreden beslissing ten gronde ligt en dat de uiteengezette motivering manifest ontoereikend is en derhalve faalt in rechte. Verzoeker besluit dat hij aan alle criteria van de Conventie van Genève voldoet om erkend te worden als vluchteling en dat hij minstens in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming aangezien hem in Irak een onmenselijke en vernederende behandeling staat te wachten.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs na onderzoek van de Federale Politie vervalsingen blijken te zijn, (ii) zijn kennis over de regio Faïda ontoereikend is voor iemand die beweert sinds zijn tienerjaren in dit dorp te hebben gewoond, zoals uitgebreid wordt toegelicht, (iii) het bevreemdend is dat hij niet in staat is zichzelf kort in het Arabisch voor te stellen, en (iv) er, gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn afkomst uit Faïda, Centraal-Irak, ook geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld en evenmin ingeschat kan worden of er in zijn hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43 027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136 692).

2.4. De Raad merkt vooreerst op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste instantie nagaat of degene die zich vluchteling verklaart, afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Dit gebeurt enerzijds op basis van de door de asielzoeker ingediende documenten met betrekking tot zijn identiteit en zijn nationaliteit/afkomst en anderzijds middels de

antwoorden die de asielzoeker geeft op vragen betreffende zijn land/regio van afkomst. In casu wordt vooreerst vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde documenten, met name een 'originele' identiteitskaart en een 'origineel' nationaliteitsbewijs, vervalsingen betreffen zoals blijkt uit de resultaten van het onderzoek uitgevoerd door de Federale Politie, toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker betwist deze vaststellingen en meent dat niet zonder meer kan gesteld worden dat hij zich opzettelijk schuldig gemaakt heeft aan schriftvervalsing aangezien enige non conformiteit op allerlei manieren kan tot stand gekomen zijn. Dit verweer is niet afdoende om de resultaten van het echtheidsonderzoek te weerleggen of te ontkrachten. Derhalve kan aan de voorgelegde documenten ter staving van verzoekers identiteit en afkomst geen enkel bewijswaarde worden toegekend.

2.5. Verder blijkt uit de elementen van het administratief dossier dat verzoeker wel enige kennis over de regio Faïda heeft, doch dat deze kennis ontoereikend is om zijn afkomst uit Faïda, Centraal-Irak, aannemelijk te maken, vermits hij, blijkens zijn verklaringen, meer dan 10 jaar in Faïda zou hebben gewoond en gewerkt.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn beperkte kennis over de omliggende dorpen van Faïda wijt aan het feit dat hij afkomstig is uit een arm gezin en het zijn taak was om voldoende geld te verdienen, hij hierdoor quasi nooit Faïda verliet en hij op weg naar zijn werk geen kennis kon hebben van de plaatsaanduidingen gezien zijn analfabetisme. Dit betoog kan de Raad niet overtuigen. Zelfs van een analfabeet kan immers verwacht worden dat hij enkele dorpen in de buurt van zijn eigen dorp kent. Dit geldt des te meer nu verzoeker vier maanden lang elke dag van Faïda naar de luchthaven van Mosul zou gereden zijn om er te werken, wat ook de stelling dat hij Faïda quasi nooit verliet, ondermijnt.

Bovendien blijkt uit het CEDOCA antwoorddocument IRQ2008-061w dat er zeer veel dorpen rond Faïda en op de weg van Faïda naar Mosul liggen zodat de vaststelling dat verzoeker slechts één dorp, met name Domiz, in de omgeving van Faïda kan noemen, afbreuk doet aan zijn beweerde afkomst uit Faïda.

Verzoeker bleek verder ook niet op de hoogte te zijn van de etnische en religieuze groepen in Faïda vermits hij enkel 'Koerden' en 'Arabieren' kon opsommen terwijl er in Faïda ook Christenen, Yezidi's, Turkmenen en andere minderheden wonen (CEDOCA antwoorddocument IRQ2009-101w). Het verweer dat de vraagstelling zeer slecht werd geformuleerd aangezien Christenen en Yezidi's geenszins etnische groepen op zich vormen, ze behoren tot de etnische groep van de Koerden en Arabieren en een religie of een geloofsovertuiging zijn, kan evenmin overtuigen vermits uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker meermaals gevraagd werd naar de etnische of religieuze groepen in Faïda ("Kan u eens zeggen welke etnische groepen of religieuze groepen er allemaal wonen in Faïda, in 2009? (...) U bent van Koerdische origine, woonden in Faïda nog andere etnische of religieuze groepen? (...) Behalve Arabieren en Koerden woonden er in Faïda nog andere groepen (etnische of religieuze groepen)?" (CGVS, p. 5-6)).

Verzoeker bevestigt verder niet op de hoogte te zijn van het feit dat er sinds 2003 vluchtelingen gevestigd werden in een militair kamp in Faïda en vergoelijkt zijn onwetendheid over een bombardement op Faïda in 2003, de politieke situatie en de naam van de partij van Saddam Hoessein door te wijzen op zijn jonge leeftijd en zijn desinteresse in politiek, hetgeen allerminst aanvaard kan worden. Immers, de val van het regime van Saddam Hoessein is in Irak, en ook in de regio waar verzoeker beweerde te wonen, een ingrijpende gebeurtenis geweest met daaraan gekoppeld ernstige gevolgen zodat mag verwacht worden dat zelfs een jongeman daar een waarheidsgetrouwe beschrijving moet kunnen van geven. Zo mag verwacht worden dat verzoeker op de hoogte is van de partij van Saddam Hoessein, die alom tegenwoordig was in het dagdagelijkse leven, en hij een beschrijving kan geven over de wijze waarop Faïda is gevallen in 2003, vermits uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in de omgeving van Faïda, en meer bepaald een militaire basis, in maart 2003 tijdens de invasie werd gebombardeerd en op vrijdag 4 april 2003 clusterbommen werden gegooid op Faïda, waarop Iraaks afweergeschut in actie kwam, Faïda op 5 april 2003 aangevallen werd door Peshmerga-troepen die op 7 april Faïda innamen, het militair kamp, dat op vijf kilometers van het dorp gelegen is na de val ingenomen werd door vluchtelingen, en anno 2007 ongeveer 2000 IDP-families ("internal displaced persons") in het kamp wonen. Ook het feit dat hij niet stemgerechtigd en analfabeet was/is kan geen verklaring bieden voor zijn onwetendheid.

Verzoeker geeft ook een foutieve voorstelling van de vraagstelling tijdens het gehoor omtrent de aanwezigheid van peshmerga's in Faïda. Verzoeker stelt correct geantwoord te hebben dat er thans geen Koerdische doch wel Arabische peshmerga's aan de macht zijn, doch tijdens het gehoor werd verzoeker gevraagd "Zijn er ooit peshmerga's geweest in Faïda?" (eigen onderlijning) waarop verzoeker

ontkennend antwoordde (CGVS, p. 11) zodat hij bezwaarlijk kan voorhouden deze vraag correct te hebben beantwoord. Immers, uit het CEDOCA antwoorddocument IRQ2009-043w blijkt dat Faida op 7 april 2003 ingenomen werd door peshmerga's van de KDP. De verwerende partij stelt zich in zijn verweernota ook terecht de vraag wat verzoeker bedoelt met 'Arabische peshmerga's' aangezien peshmerga's 'gewapende Koerdische strijders' zijn. De verwerende partij concludeert hieruit terecht dat verzoeker geen enkele affiniteit heeft met de regio waaruit hij beweert afkomstig te zijn. Dat de Koerdische peshmerga's maar zeer korte tijd aan de macht zijn geweest in Faida, strookt ook niet met de informatie uit het bovengenoemde CEDOCA antwoorddocument.

De ongeloofwaardigheid van verzoekers afkomst uit Faida wordt verder onderstreept door de vaststelling dat hij, ofschoon hij beweert Irak ontvlucht te zijn uit vrees voor terroristen, geen enkele terroristische groepering bij naam kan noemen. Dat hij tot voor kort nooit in aanraking geweest zou zijn met terroristen, doet hieraan geen afbreuk. Dat hij ook door zijn analfabetisme zijn dreigbrief niet kon lezen, en alzo de naam van de terroristen kon te weten komen, is nog minder geloofwaardig aangezien de vraag dan rijst hoe verzoeker te weten gekomen is dat de brief een dreigbrief betrof.

De Raad herhaalt verder dat verzoekers ongeschooldheid en analfabetisme geen verschoning kunnen bieden voor zijn gebrekkige geografische kennis zodat ook de vaststelling dat hij niet op de hoogte is van de situering van de luchthaven van Mosul, waar hij enkele maanden werkte, en de naam van de rivier in Mosul, zijn geloofwaardigheid omtrent zijn afkomst onderuit haalt.

Verzoeker stelde ook foutief dat er in de luchthaven van Mosul geen burgervluchten werden georganiseerd, hetgeen niet aanvaardbaar is voor iemand die beweert op de luchthaven te hebben gewerkt gedurende vier maanden. Het verweer dat hij tewerkgesteld was in een afgesloten gedeelte van de luchthaven dat voorbehouden was voor de Amerikanen, doet hieraan geen afbreuk, temeer er, blijkens het aan het administratief dossier toegevoegde document '*Flights between Mosul and Istanbul airports*' van 6 september 2009, een speciale ceremonie werd gehouden ter ere van de eerste burgervlucht naar Istanbul na de annulering van burgervluchten wegens veiligheidsredenen, en verzoeker volgens zijn verklaring op dat moment tewerkgesteld was op de luchthaven (CGVS, p. 3).

De overige motieven van de bestreden beslissing, waaronder zijn gebrek aan kennis van de Arabische taal, worden door verzoeker niet weerlegd en derhalve, als onbetwist en vaststaand beschouwd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat hij per aangetekende zending door zijn schoonbroer vanuit Faida een woonattest en een voedselkaart heeft ontvangen maar dat hij de zending nog moet ophalen bij het postkantoor. De Raad geeft verzoeker de mogelijkheid om de documenten alsnog op te sturen tegen uiterlijk 21 juni 2010. Verzoeker legt op 21 juni 2010 aan het onthaal van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen twee documenten neer ("een voedselkaart" en een "originele geboorteakte") en de enveloppe waarin de documenten werden verstuurd.

Gelet op de vaststellingen dat verzoekers kennis over Faida manifest ontoereikend is en zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs niet in aanmerking konden worden genomen vermits uit het onderzoek door de Federale Politie blijkt dat de voorgelegde documenten kleurenkopieën betreffen, kan het voorleggen van een "voedselkaart" en een "originele geboorteakte", zoals hij op het ogenblik van de neerlegging stelt, de vaststellingen aangaande zijn reeds voorgelegde documenten en zijn gebrekkige kennis over Faida niet in een ander daglicht plaatsen. De Raad benadrukt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is. De Raad wijst er overigens nog op dat de documenten verstuurd werden vanuit het buurland Turkije en niet uit Faida zoals verzoeker ter terechtzitting beweerde.

2.7. Vermits verzoeker, noch aan de hand van zijn neergelegde documenten noch middels zijn verklaringen, zijn identiteit en afkomst uit Faida, Centraal-Irak, niet aantoonbaar is, kan er ook aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten, die zich zouden afgespeeld hebben in Faida, geen geloof worden gehecht. Wanneer zoals in casu het asielrelaas niet geloofwaardig is, is er geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan derhalve niet als vluchteling worden erkend.

2.8. Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Ook zonder de noodzaak van het bewijs van een "individuele" bedreiging kan een aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus niet louter naar een algemene toestand in het land van herkomst verwijzen, maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk kunnen maken. Door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen, in het bijzonder betreffende de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, en door het neerleggen van vervalste/valse identiteitsdocumenten, heeft verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt.

2.9. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad van State volgens dewelke tegenstrijdigheden die betrekking hebben op niet-relevante aspecten van het asielrelaas of onvoldoende zwaarwichtig zijn, bezwaarlijk in rekening kunnen worden genomen als motivering van een weigering, en meent dat de zogezegde opgeworpen ongeloofwaardigheden en twijfels zeker niet aan de basis kunnen liggen voor het nemen van de weigeringsbeslissing, wijst de Raad erop dat verzoeker voorbij gaat aan de vaststelling dat de neergelegde documenten kleurenkopieën betreffen, zoals blijkt uit het onderzoek van de Federale Politie, en dat zijn manifest gebrek aan kennis over Faïda, zijn beweerde plaats van herkomst, bezwaarlijk kan aanzien worden als niet-relevante aspecten of onvoldoende zwaarwichtig. Tot slot merkt de Raad er dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven. De Raad stelt derhalve vast dat de bestreden beslissing is genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wel degelijk de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 juli tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS